



**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangilio Dominicæ: De Numismate census. Matt. 22.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

ad quam tenerum eius amorem, ad
quam exactum eius obsequium? Gra-
titudo, amor, feroꝝ diuini seruitij.

De Fortitudine. { 37. VI.
De Magnanimitate. { 6. p. med. { 38. VII.

Dominica XXIII. post Trini-
tatem. 23. hebdomada
post
Trinit.

De Numismate census. Matth. 22.

I.

I. PHarisæi mittunt ad Christum dis-
cipulos suos cum Herodianis
interrogatum, an liceat censum dare
Cæsari, an non? volentes eum capere
in sermone, ut si negaret dandum, Cæ-
sar & Præsidis indignationem incur-
reret; si affereret dandum, apud ple-
bem, quæ ægrè feriebat sibi libertatem
adimi, & tributum ab infideli Princi-
pe imponi, gratiam perderet, sicque
Messias haberi desineret. Quam de-
testanda istorum hypocrisis, qui ore
Domino blandiuntur, ut fraudem in-
ducant: Magister, scimus quia verax es,
& viam Dei in veritate doces, & non est
tibi cura de aliquo, non enim respicis perso-

NAM

nam hominum. Corde verò execratur illum, implentes illud: Ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant: Et molliti sunt sermones eorum super oleum. & ipsi sunt iacula. Hos æmulantur omnes bilingues, quotquor aliud corde volunt, aliud ore promunt, idque maximè ad calumniandos innocentes, ad decipiendos simplices, ad se exaltandos, aliosque deprimendos, atque ad alios fines sinistros consequendos. De restatio hypocrisy & æquiuocationis, amor simplicitatis, veritatis, sinceritatis:

II. Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: quid me tentatis hypocrita? Offendit mihi numisma census. Cuius est imago haec superscriptio? dicunt ei Casaris. Tūc ait illis: Reddite ergo qua sunt Casaris Casari, & qua sunt Dei, Deo. quasi diceret, vos confitemini Cesarem esse vestrum Principem, quod pecuniam eius imagine & nomine insignitam usurpetis: Reddite ergo tributum legitimo Magistratui debitum: Tributum enim infideli dare à Deo non est prohibitum: Deo verò reddite debitum cultum & obsequium. En quām dexterè æterna Veritas & Sapientia Patris apprehendit Sapientes in astutia eorum, & consilium p. 11

Job. 5. 5.

prauorum dissipat? quām verē completū
in ijs illud Isaiae: *In te consilium, & dis-*
sipabitur: loquimini verbum, & non fiet?
Isa. 8.
Si porrò infideli Principi sit in licitis
obtemperandum, & tributum præ-
standum, iuxta Christi oraculum &
B. Pauli monitum: *Reddite omnibus de-*
bita, cui honorem, honorem; cui tributum,
tributum; cui vectigal, vectigal; Quantò
magis Magistratibus Christianis & su-
perioribus Religiosis in omnibus, que
non sunt manifestè contra Deum, erit
parendum, cum omnis potestas à Deo
fit? Prudentia erga callidos filios hu-
ius saeculi, perfecta obedientia erga
Vicarios Dei.

III. Considera quo pæto homo præ
cæteris creaturis peculiariter referat
imaginem SS. Trinitatis, eò quod
habeat unam animam, intellectualem,
liberam, immortalē, & tres potentias
nobilissimas; memoriam, intellectum,
voluntatem, quibus Deum imitari
possit, eum intelligendo & amando
per fidem & charitatem imperfectè in
via, clare videndo & beatè amando in
pattia. Quām æquum proinde sit hanc
expressam Dei similitudinem in uiola-
tam in se conseruare, & se totum eius,
cuius est insignitus imagine, cultui,
amo-

amori, obsequio impendere? Quād
indignum porrò hanc imaginem Dei
per lethale peccatum eradere, & mun-
di, carnis, diaboli assumere? Horror
peccati, amor & imitatio Dei, Reli-
gnatio & oblatio sui.

II. De perfecta abnegatione sui. *Luc. 14v*

I. *S*i quis venit ad me, & non odit pa-
trem suum, & matrem, & uxorem,
& filios, & fratres, & sorores, adhuc autem
& animam suam, non potest meus esse disci-
pulus. Qui vestigijs Christi cupit in-
sistere, & in perfecto amore Dei pro-
ficere, in primis incumbat oportet in
sanctum suorum & sui ipsius odium,
per heroicam abnegationem omnis
inordinati affectus erga sanguine iun-
ctos, ne ab eis sinat se à via perfectio-
nis dimoueri; & per assiduam morti-
ficationem suorum prauorum habitu-
rum & indomitarum passionam, ne ab
eis in eadem perfectionis via decur-
rendam permittat se retardari. Quād
eximiè hoc sanctum suorum & sui ip-
sorum odium in eximijs Dei amicis
semper eluxit, hodieque elucet? cur
ergo pigeat æmulari? Sanctum suo-
rum sibi in via perfectionis obser-
vium, & sui ipsius odium.

L. E